

Забидий / ВАХИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1672-ҳадис

1672/4479 - عَنْ أَبِي هُرَيْثَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: قِيلَ لِيَنِي
إِسْرَائِيلَ (وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِكْمَةً)، فَدَخَلُوا يَرْحَمُونَ عَلَى أَسْتَاهِهِمْ، فَبَدَّلُوا، وَقَالُوا: حِنْطَةٌ
حَبَّةٌ فِي شَعَرَةٍ.

1672.4479. Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Бану Исройлга: «Эшикдан таъзим қилиб, «Ҳиттотун»* деб киринглар», дейилди. Улар эса думбалари билан судралиб киришди ва ўзгартириб, «Ҳиттотун, ҳаббатун фии шаъратин», дейишди», дедилар».

* «Ҳиттотун» калимаси «кечиб юбор», «мағфират қил» деган маъноларни билдиради.

*«Ҳаббатун фии шаъратин» ибораси «бир бошоқда бир дон» деганидир. Бу ҳеч қандай маъно билдирамайдиган ибора бўлиб, Бану Исройл бу билан Аллоҳнинг буйруғини мазах қилмоқчи бўлган.

Манба: hadis.islom.uz

